

Motivering:

Da de nugældende Bestemmelser kan forstaas saaledes, at Personer, der kun har en mindre Del af deres Indtægt fra Erhverv, der er omhandlet i Lovens 8. Kapitel, men hvis væsentlige Indtægt hidrører fra Hjælpekasse, Aldersrente, Kapital m. v., har Pligt til at tegne Forsikring for sig selv, og da man finder, at der ikke findes rimelig Anledning til at kræve, at de paagældende skal forsikre sig selv, foreslaar man en Ændring af Bestemmelsen, hvorved det tydeliggøres, at Betingelsen for, at den paagældende skal forsikre sig selv, er den, at $\frac{3}{5}$ af hans samlede Indtægt hidrører fra hans personlige Deltagelse i Fiskeriet eller de andre i Lovens 8. Kapitel nævnte Erhverv.

I Overensstemmelse med et fra Marineministeriet fremsat Ønske har man indføjet en Bestemmelse om, at Lodser, der er Medlemmer af en statsanerkendt Pensionskasse, er undtagne fra Forsikringspligten. Til Begrundelse for dette Ønske har Marineministeriet anført, at flere Lodser føler sig brøstholdne ved at være tvungent ulykkesforsikrede for egen Person samtidig med, at de er pligtige til at bidrage til en Pensionskasse. Da Pensionskassen sikrer de paagældende mod langt de fleste Følger af Ulykkestilfælde, bliver den tvungne Ulykkesforsikring ret overflødig, og Marineministeriet foreslaar derfor, at en Ændring gaaende ud paa, at de paagældende Lodser ikke skal være forpligtede, men kun berettigede til at tegne Forsikring for deres egen Person, indføres i Loven. Arbejderforsikrings-Raadet har ligeledes anbefalet Ændringen.

§ 72.

2. Linie: Ordet »Afsnit« ændres til »Kapitel«.

§ 74.

Sidste Stykke affattes saaledes:

»Erstatning for Ulykkestilfælde, indtrufne under Forsøg paa Redning af Menneskeliv, fastsættes i Overensstemmelse med Reglerne i denne Lov, uanset om paagældende iøvrigt falder ind under Lovens Bestemmelser, og udredes af Statskassen«.

Motiveringen:

Som bemærket ovenfor under Bemærkningerne til Ændringerne i § 3 er Udvalget enigt i, at der skal kunne udbetales Erstatning i ethvert Tilfælde, hvor en Person — uanset om han iøvrigt falder ind under nærværende Lovs Bestemmelser, jfr. navnlig §§ 50, 54, 66 og 71 — kommer til Skade under Forsøg paa Redning af Menneskeliv. Det maa formentlig erkendes, at den Skade, som forvoldes ved saadanne Ulykkestilfælde, bør erstattes, og Erstatningerne vil naturligt kunne fastsættes efter Reglerne i Ulykkesforsikringsloven.

Ved det her omhandlede Ændringsforslag foreslaas det, at Staten skal bære de heraf flydende Udgifter. Om disses Størrelse er det ikke muligt at sige noget bestemt, men man kan formentlig gaa ud fra, at det ikke vil dreje sig om større Beløb.

Som ny Paragraf indsættes:

»Ved kongelig Anordning kan det bestemmes, at nærværende Lovs Regler med de Lempelser, der følger af de paagældende Personers særlige Forhold, bringes til Anvendelse paa Personer, anbragte i Forsørgelsesanstalter, Straffeanstalter, Tvangsarbejdsanstalter, Arresthuse, Sindssygeanstalter, Opdragelsesanstalter og lignende Anstalter eller af en saadan Anstalt anbragte i kontrolleret Familiepleje.«